

at opbruge de tilbagestaaende Beløb af Bevillingerne. Denne Fremgangsmaade stemmer neppe med god Deconomi, da den bedste Garantii for, at der ikke anskaffes Gjenstande, for hvilke der muligens ikke bliver Brug førend efter saa lang en Tid, at de ere forringede ved Opbevaringen, ligger deri, at de først anskaffes, naar det med nogenlunde Sikkerhed kan oversees, hvad og hvor Meget der udkræves til de Formaal, hvorfor der til enhver Tid arbeides.

Hvad Anskaffelsen af Maskinen til Fernskibet Nr. 53 angaaer, da stemme de tilveiebragte Oplysninger med, hvad derom blev fremdraget ved Forhandlingen i Folkethinget om Bevillingerne til Marinen for 1866/67.

Det maa forekomme noget paafaldende, at Ministeriet, der efter Forhandling med den engelske Regjering søgte fremmede Fabrikanters Tilbud, ikke henvendte sig til den eneste udenlandske Fabrikant, som var det anbefalet for Forarbejdelsen af Maskiner efter Høi- og Lavtrykssystemet, hvilket var det System, som man havde bestemt sig for at anvende. Ikke mindre paafaldende er det, at Ministeriet kun tilfillede Constructionscommissionen til Erklæring de to fra en indenlandsk Fabrik modtagne Tilbud, og da Commissionen i sin Indstilling af 22de Juni 1866 raadede til at udsætte Sagens Afgjørelse og søge Tilbud fra den ovennævnte udenlandske Fabrikant, under 23de s. M., altsaa Dagen efter, bestemte sig til at afflutte Contract med det danske Firma, uagtet der havde Dverflood af Tid til Sagens nærmere Prøvelse.

§ 21. Islandske og færøske Intrader.

Ifølge Regnskabet over de Islandske Intrader have Restancerne ikke blot for Sinantsaaret 1866/67, men for de tidligere Aar opnaaet en Størrelse, der er aldeles uforholdsmæssig, og vistnok havde kunnet undgaaes ved et skarper Tilsyn. Exempelviis skal anføres, at af „Indtægter af det Kongelige Sørdegods“, der i 1866/67 andrage 14,202 Rd. 65 s., henstod som Restance 6,365 Rd. 72 s.

Den igjennem en Aarrække fortsatte ulemfældige Behandling af Restancedragerne har ført

8) Med Opfordring, deels om, at der virkes hen til Berigtigelsen af de tilbagestaaende Restancer af de Islandske Intrader, deels om at disse, naar de indgaae, frenistilles i Regnskabet som affandrede fra de Sinantsaaret vedkommende egentlige Indtægter, deels om at de tilbagestaaende Restancer føres i Regnskabet særskilt for hvert Aar for sig, — faaer Regnskabet for bemeldte Intrader at passere.